

Lourdes, Bernadettekerk, 5de Zondag v.d. Paastijd, 3 mei 2015

Het Jaarthema voor de bedevaarten naar Lourdes voor dit jaar 2015 luidt: "De vreugde van de zending." Hier in Lourdes hopen wij tijdens onze bedevaart iets te ontdekken over de zending die we als christen hebben, en de vreugde die daaraan verbonden is. Wat de vreugde van die zending inhoudt, en hoe we de kracht vinden om die te volbrengen, kunnen we deze week in het bijzonder leren van Maria en Bernadette Soubirous, aan wie Maria in 1858 hier bij de grot 18 maal is verschenen

Maria ontving van God wel een heel speciale zending. Haar werd bij monde van de aartsengel Gabriël gevraagd of ze de moeder van Gods Zoon wilde worden. Haar antwoord was een volmondig ja: "Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord." Omdat zij 'ja' zei op haar zending, kon Gods Zoon via haar mens worden. Zij droeg Christus tijdens de zwangerschap in haar schoot. Daardoor brengt zij ons Christus.

Ons dichter bij Christus brengen was ook het doel van haar verschijningen hier in Lourdes aan Bernadette Soubirous: zij riep ons op en roept ons nog steeds op - ook tijdens deze bedevaart - om trouw te zijn en te blijven aan de zending die wij door doopsel en vormsel van Christus Zelf hebben ontvangen. En als we die zending mochten hebben verwaarloosd, dan roept zij ons op die opnieuw ter hand te nemen en er voortaan trouw aan te blijven

Hoe kunnen we nu onder wisselende omstandigheden van het leven en in onze zeer seculiere wereld trouw blijven aan onze zending en daar ook nog vreugde aan beleven? Jezus geeft daar in het Evangelie van deze zondag antwoord op: "Blijft in Mij, dan blijf Ik in u." Jezus vergelijkt Zijn Vader met een wijnbouwer. Hijzelf is de wijnstok die ons - de wijnranken - met God de Vader verbindt. Jezus is God en mens. Daarom noemt Hij Zichzelf de "ware wijnstok," zoals hij elders in het Evangelie van Johannes Zichzelf de "ware/echte Herder" noemt. Dat is Hij omdat Hij in Zijn Persoon onze wereld met die van God verbindt. Verbonden met Hem zijn we ook verbonden met God. Daarom roept Maria ons hier in Lourdes ook op om ons op Hem te richten.

Maria laat zien hoe we in Jezus kunnen blijven. De kunst beeldt Maria tijdens het bezoek van aartsengel Gabriël heel vaak af als biddend en geknielend: dit brengt haar biddende levenshouding tot uitdrukking. Tussen Hemelvaart en Pinksteren, zo vermeldt het boek Handelingen, bleven de apostelen "eensgezind volhardend in het gebed samen met ... Maria ..." (Hand. 1,14). Al biddend bleef Maria na de Hemelvaart van Jezus met Hem verbonden.

Maria had het niet gemakkelijk met het volbrengen van haar zending. Jezus waarschuwt in het Evangelie dat om vruchtbaar te blijven, ranken gesnoeid moeten worden. Zonder te worden gesnoeid brengt de wijnrank wel veel druiven voort, maar die zijn ongeschikt voor consumptie en wijnproductie. Dit is een beeld van de vruchten van puur menselijke pogingen. Daarmee kan ongetwijfeld veel worden bereikt. Ze kennen echter altijd hun grenzen en blijken uiteindelijk vruchteloos in het licht van de eeuwigheid. Pas na te zijn gesnoeid brengt de wijnrank vruchten voort die altijd blijven.

Bij Maria gaat de vergelijking met het snoeien van de wijnrank zonder meer op. Haar trouw aan haar zending is tot en met beproefd. Als moeder van Jezus werd haar hart door een zwaard doorboord, zoals de Oude Simeon haar bij de opdracht van haar Zoon in de tempel van Jeruzalem had voorspeld. De traditie telt zelfs zeven van die zwaarden. Niet het minste zwaard doorboorde haar hart toen Jezus na de afname van het kruis en vóór de graflegging nog even op haar schoot rustte. Ook in ons leven zijn er pijnlijke perioden waarin de vergelijking met ranken die gesnoeid worden opgaat.

Is onze zending als christen dan toch met vreugde te vervullen, zoals Maria deed? Hier wordt niet alleen vreugde als gevoel bedoeld. Als het gevoel meewerkt krijgen we vleugels. Gevoelens van het moment kunnen ons echter bedriegen. Het gaat hier om de innerlijke geestelijke vreugde van de ziel. Dit is de vreugde die de Heilige Geest geeft en die Maria bezingt in haar Magnificat. Paulus somt in Zijn brief van de Galaten (Gal. 5,22) de vruchten van de Heilige Geest op: na liefde rangschikt hij als eerste vrucht de vreugde. Thomas van Aquino zag daarom de vreugde als eerste vrucht van de liefde (Thomas van Aquino, *Summa Theologiae*, II-II, Q 28). Blijvend in Jezus ontvangen we de liefde als de drijvende kracht die ons in staat stelt welke horde ook in ons leven te nemen met grote moed en innerlijke geestelijk vreugde. Liefde maakt het leven vaak niet gemakkelijk, want zij brengt ons tot zelfopofferingen, maar brengt wel de innerlijke vreugde van de ziel.

Als we evenals Maria en op haar voorspraak in Jezus blijven, dan zullen we iets van die krachtige liefde als vrucht daarvan ontvangen. Bidde we dat deze bedevaart ons helpt ontdekken hoe groot en diep de vreugde is die verbonden is aan onze zending als christen. Amen.